

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyritaksstjóri: Krisjan Dahl
Bládfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kallmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Ílla fyrirreikað

oddagrein

SUMMARINUM leingjast vit øll eftir, hvørja ferð vóna vit gott veður, at tað fer at vignast okkum so mikið, at vit aftur enn einaferð kunnu sanna, at vit finga gott summar.

HETTA summarið verður vónandi millum tey vit fara at minnst sum tey góðu: turt hevur verið, sólin hevur sæð, alt síðan tíðliga í mai hava vit havt summar, tó hitin ikki var beint, sum vit kundu hugsað okkum.

MEN koma vit so til kringumstøðurnar, tilrættarleggingina av tí, sum vit halda hava virði, at vit eru fyrirreikað at ferðast, at taka ímóti ferðafólki, so haltar í ólukkumáta. Tað er stórt spell at okkara landsfyrirseting hvørt ár skal vera eftirbátur, at vit ikki so frægt sum eina einastu ferð uppliva, at ein ferðætlan kemur í røttum tíma, men langt aftaná síðstu løtu. Og so hava vit avleiðingarnar av rættingum av setningum sum **VÆNTANDI GÁLD-ANDI FRÁ** o.s.fr. Teir, sum gera skulu ferðætlan, fáa ongantíð at vita frá landsstýrinum, hvat tann endaliga avgerðin sigur. Hetta lag má halda uppat,

tað er óverdugt fyrir eitt landsstýri ikki at kunna avgera tilíð avgreiðslumál, sum í síðsta enda kosta tí einstaka borgaranum hópin av peningi. Tað sama tekur seg upp við tí avgjaldi, sum skal latast fyrir at fara av landinum. Tað, sum skortar her tykist fyrir stóran part vera, at informeringin hevur verið alt ov vánalig, ring tilrættarlegging, vánaligt handverk frá fyrirsitingini.

HETTA er einki sum bert skal leggjast hesum stýrinum til last, tað er næstan sum komið í blóðið á umsitingini, og tí er ongantíð ov skjótt at rætta hetta »ótólandi brek«.

VIT taka ímóti gestum — fara 200 feroingar út at ferðast, so koma 50 fremmandi at vitja okkum — hetta er lutfallið. Men hvussu er við eftirliti og við leiðbeiningum fyrir fremmandi ferðandi. Vit noyðast at leggja greiðar reglur, hvar fólk kann fara, ferðast og ganga, tí tað er neyvan rætt at ein og hvør kann reika sum hon lystir, tað kann vera til ampa fyrir tey sjálvi og fyrir umhvørvið. Aftaná, tá skaðin er hendur, er ov seint.

j.l.

Tað fyrsta undirritaði gjørdi henda morgun var at kontakta Dánjal av Rana, nevndarformannin í Tveroyrar flakavirki.

Fyri tað fyrsta fyrir at fáa eina viðmerking til seinastu avgerðina hjá nevndini um at bliva verandi í Fiskasøluni. Har

Endurreisn av Óla Breckmann?

So við og við er vorðið hvørjum mannsbarni greitt, hvør maður blaðstjóri Dagblaðsins er, og hvørjar djúpastu ætlanir hansara eru. Hesin halski, óndi mannajagstrarin, sum hevur sært og sligið so mangan hampamannin og familjur.

Og hann verður eftirhondini viðgjørdur sum honum tilkemur. Tey fáu svara aftur, flestu tuga og líða og blóða í stilli, og øll vita, at 90% av tí pennur hansara skrivar er sjúkligur heilaspuni. Og hjá summum hjálpir at vita, at hann hevur dóm fyrir sín ósemuligleika.

Blóðini, einamest Sosialurin og í 15. September, hava verið greidd í dómi og viðgerð teirra av tí, hann skrivar. Og ein hevur heildið, at støðutakan teirra var objektiv og gjørd í kærleika til sannleikan. Men reaktión beggja uppá grein Ó.B.s í Dagblaðnum mánadagin visir eina ódámliga tvístøðu. Grein Ó.B.s er hesaferð skrivað sum prát við borgarstjóra Tvøramanna, og er í besta Ó.B.-stíli frá yvirskrift til undirskrift. Og tí átti hon at verðið viðgjørd sum slik. Men nei, nú verða orð hansara knappliga tikin sum sonn og í ramasta ál-

ara. Og í besta Ó.B.-stíli verður farið í hernað móti borgarstjóranum við persónligum briksli á la Breckmann — og alt grundað á snildisligu grein Óla Breckmanns.

Var tað endurreisn teirra av Óla Breckmann?

Ella var tað køld og kynisk jagstran, grundað á kærkomið høvi og hjálp frá »sannleiksvitninum« á Traðarvegi?

Mannsligari hevði verið fyrst at ringt til borgarstjóran!

Hatta var ljótt!!!

javnadarmaður

Viðmerking

Nú er tað ikki vanligt at svara aftur uppá dulnevnd lesarabrev, men hesaferð halda vit tað vera bæði rætt og neyðugt.

Sosialurin hevur roynt at viðgera málið um limaskapin hjá Tveroyrar flakavirki í Føroya Fiskasølu frá øllum síðum. Vit hava tosað við báðar partar í innanhýsis ósemjuni — um virkið antin skal vera limur ella fara úr Fiskasøluni. Vit hava eisini roynt at fáa viðmerkingar frá Fiskasølu-stjóranum, men hetta hevur ongantíð eydnast okkum enn.

Seinasta friggjadag var nevndarfundur í Tveroyrar flakavirki, har nevndin avgjordi at umstøya samtyktina hjá undanfarna nevnd, soleiðis at virkið framhaldi verður limur í Fiskasøluni. Hesi tíðindi vóru í bæði útvarpi og sjónvarpi samakvøld.

Tað eydnaðist okkum ikki at fáa hesi tíðindi í Sosialin til leygardagsblaðið, m.a. tí at blaðið verður longu prentað seinnaftur friggjadag.

Men ætlanin var so at fylgja málinum upp sum natúrligt er, tá vit komu aftur til arbeiðis mánamorgunin. Tá liggur so Dagblaðið fyrir okkum. Tað visir seg, at Óli Breckmann hevur verið skjótur á sjóvarfallinum og hevur gjørt eina samrøðu við nevndarformannin á Tveroyrar flakavirki (í borgarstjóran) um m.a. orsakina til kúvendingina.

Tað fyrsta undirritaði gjørdi henda morgun var at kontakta Dánjal av Rana, nevndarformannin í Tveroyrar flakavirki.

Fyri tað fyrsta fyrir at fáa eina viðmerking til seinastu avgerðina hjá nevndini um at bliva verandi í Fiskasøluni. Har

næst at fáa eina viðmerking til sera grovu skuldsetingar hansara í Dagblaðnum móti sinum egna stjóra. Eisini ætlaðu vit at fáa eina viðmerking frá Hera Mortensen, stjóra, til seinastu göngdina í málinum og til skuldsetingarnar, sum nevndarformaður hansara hevði sett fram ímóti honum í Dagblaðnum.

Dánjal av Rana var ikki at hitta. Hann var farin til Havnar í ørindum. Heri Mortensen var heldur ikki at hitta. Hann var farin í summarfrí. Tað eydnaðist okkum tó at fáa stutt telefonprát við Hera, sum var staddur umboð á Norrønu. Viðmerkingar hansara til úttalisluni hjá Dánjal av Rana í Dagblaðnum prentaðu vit so í týsdagssosialinum.

Nú vil so ein av okkara lesarabrevskrivarum vera við, at Sosialurin — við at biðja Hera Mortensen um viðmerkingar til úttalisluni í Dagblaðnum frá sjálvum nevndarformanninum á flakavirkinum, »í besta ÓB-stíli«, sum hann málber seg, »er farin í hernað móti borgarstjóranum við persónligum briksli á la Breckmann« og skal hetta vera grundað á »snildisligu grein Óla Breckmanns«, sum lesarabrevskrivarin sigur.

Hetta skal so sambært sama lesarabrevskrivara vera eitt prógv um, at Sosialurin er komin í eina ódámliga tvístøðu — nevnliga hana: fyrst at greiða fólk frá, hvussu stóru mannajagstrari ÓB er fyrir síðani at taka orð hansara sum sonn og í ramasta álvara.

Undirritaði metir hesa niðurstøðuna at vera fullkomiliga skeiva. Fyri tað fyrsta er adressan skeiv. Lesarabrevskrivarin átti

at sent bræv sitt til Dánjal av Rana heldur enn til okkum. Og hann átti at spurt Dánjal av Rana, hvi hann soleiðis hevur latið seg brúka av Óla Breckmann til at seta kilar millum javnaðarfólk innanhýsis! Tað er jú hetta sipað verður til í lesarabrevinum.

Fyri tað næsta haldi eg, at ein málið sum Dánjal av Rana átti at dugað sær so mikið høgvið ikki at lata seg brúka, misbrúka/misbrúka av Óla Breckmann. Hann átti at hugsað um, at hann við bara so mikið sum at gloppa munnin fyrir Óla Breckmann hevði givið einum av argastu fíggjindum hjá ikki bara javnaðarfólki, men øllum demokratisk hugsmáð borgarum, enn ein møguleika at seta kilar í — at undirgrava onnur.

Sjálvandi eigur Dánjal at úttala seg til alla pressuna og eisini til Dagblaðið. Eg ivist heldur ikki í, at var tað ein av blaðmonnum har, hann tosaði við, so fekk hann eisini ærliga og sakliga viðgerð. Men tað var ikki nakar blaðmaður. Tað var politisk undirgravarin og illgresisáðarin, Óli Breckmann. Og Dánjal átti ikki at latið seg brúkt/misbrúkt av honum. Tað er væl hetta sum lesarabrevskrivarin omanfyrir heldur, at hann hevur gjørt. Hann átti at havt hugsað um, hvat sjálvur ÓB ætlaði við samrøðuni.

Men um so var, at Dánjal av Rana aftaná at hava sæð samrøðuna við seg í Dagblaðnum ikki kendi orð síni aftur, so kundi hann havt gjørt vart við seg og sum ein møguleika kundi hann kontakta Sosialin fyrir at